

bevilget i et vist Øjemed, ikke kan komme til Anvendelse, medens man paa den anden Side samtidig har været paa det rene med, at det skulde anvendes i et andet Øjemed, saa vil det i alt Fald kunne forklares, at man har benyttet sig af den nemme Form, at forandre Teksten i Budgettet.

Finansministeren (Lüttichau): Da Udvalget har beskæftiget sig med det Punkt i Revisorerne's Betænkning, som angaar Anvendelsen af Finansministeriets Understøttelseskasse, saa finder jeg mig foranlediget til at udtale, at jeg føler mig bunden til, hvad der allerede i Fjor ved en lignende Betænkning's Afgivelse blev udtalt som ønskeligt, nemlig at disse Understøttelser, for saa vidt de kunne kaldes Understøttelser een Gang for alle, kun gives, hvor der i enkelte Tilfælde foreligger særlige Omstændigheder. Jeg anerkender fuldkommen, at disse Understøttelser ikke skulle have Karakter af aarlig tilbagevendende Understøttelser, medmindre ganske særlige Omstændigheder, Sygdom eller deslige, skulde betinge saadant, og jeg vil altsaa gerne gaa med til, hvad der er udtalt ogsaa i Aar, at man mere og mere skal søge, efterhaanden som de Personer falde bort, der tidligere i en længere Arrække have modtaget Understøttelse ud over de i sin Tid fastsatte Regler, at bringe disse Regler herester til deres fulde Ret. Der er allerede gjort opmærksom paa af den ærede Ordfører, at adskillige af de Personer, der saa aarlige Understøttelser efter den tidligere foreliggende Medegørelse, ere faldne bort, og det ligger i Sagens Natur, da det er Understøttelser til gamle Personer, at dette Forhold mere og mere vil svinde ind, og Reglerne ville, som sagt, blive fulgte for Fremtiden.

Med Hensyn til de vestindiske Forhold har det ærede Mindretal (Th. Nielsen), baade gennem Betænkningen her og gennem sit Foredrag, søgt at gøre det særlig indlysende, at der her maa kunne bespares betydeligt. Jeg skal ganske slutte mig til den Side i hans Betragtning, at det var ønskeligt, om store Besparelser snart kunde finde Sted; men jeg skal dog tillige udtale, at jeg i hans hele Medegørelse for de vestindiske Forhold noget savner en Tilslutning til den Betragtning, som jeg allerede i det andet Ting har gjort gældende, og som heller ikke har været fjern for den tidligere Finansminister, nemlig den, at den simpleste og bedste Maade til at bringe Sparommelighed ind i disse Forhold er først at vedtage de Love, der saa ofte have været forelagte i det andet Ting, og som skulde ordne først Forholdet til Sukkertogriet paa

St. Croix og dernæst hele Forfatningsforholdet for de vestindiske Øer. — Det ærede Mindretal gjorde blandt andet stærkt gældende, at man i Kolonialraadet ogsaa var stemt for store Besparelser. Jeg skal lade denne Bemærkning staa ved sit Værd. Det er ganske vist Tilfældet, at saadant er udtalt, men det er vist lige saa sikkert, at Kolonialraadet i mange Punkter netop er den forlangende og begærende, og at, naar man har Forholdet ordnet med Hensyn til Forfatningen og Kolonialloven af 27de November 1863, da vil man ganske anderledes saa Magten netop over Budgetterne der. — Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Detaillerne af det ærede Mindretals Foredrag og saaledes ikke her fremdrage min paa enkelte Punkter noget afvigende Mening med Hensyn til de Posters, hvor Besparelser kunne finde Sted, men skal kun i Almindelighed gentage, at jeg anser det ligesom Mindretallet for overordentlig ønskeligt, at man overhovedet kommer ind paa Besparelser, og i saa Henseende skal jeg være villig til at yde Medvirken.

Th. Nielsen: Hvad de Bemærkninger angaar, som det ærede 3dje Medlem for 7de Kredts (Madsen-Mygdal) fremkom med, finder jeg ingen Anledning til at give noget Tilsvaer, saa meget mindre som han ikke var utilfreds med mig i Dag eller med min Indstilling. Han vilde jo endog stemme med mig og kunde jo ogsaa til Dels gøre det paa min Motivering, naar den blot var ment. Det er mig jo vel bekendt, at han er utilfreds med mig og mine Meningsfæller. — Hvad han fremdrog om, at det er det samme Ministerium, og at Provisoriet er en integrerende Del af Forfatningen, bliver ikke mere sandt, fordi det gentages, og for øvrigt vil der maasse blive Vejlighed for os siden til at stifte Ord derom; i Dag finder jeg ikke Anledning til at komme ind derpaa.

Til de ærede Ministres Udtalelser har jeg heller ikke mange Modbemærkninger at gøre. Det forekom mig dog, at den ærede Konseilspræsident kom noget vel vidt, naar han af den Omstændighed, at Folketinget havde ikke nok paastønnen Ministeriets Sparommelighed, udledede, at det kunde føre til, at Ministrene paa alle Punkter udtømte Bevillingerne til det sidste. Jeg vil dog haabe, at Ministeriet i det hele er bedre i saa Henseende, end den ærede Konseilspræsidents Udtalelse tyder paa. — Angaaende de 2,000 Kr. til Rønne lærde Stole sagde den ærede Kultusminister, at man kunde nok være gaaet den Vej at søge Tillægsbevilling, men naar der var Enighed derom til alle Sider, mente han, at det havde mindre at sige. Jeg mener